

גליון 10 עמוד א

ציטוטים מהזוהר בפרשת בלק

מתורגם

ובא וראה, משום שישיראל אמרו נעשה, לא פוחדים מכל עשיה שיוכלו כל מכשפי העולם לעשות, ולא מכל קסמים וכשפים של העולם. מה הפעם? אחד בגלל זה, ואחד משום שפשהוציא הקדוש ברוך הוא אותם ממצרים, שבר לפניהם כל מיני כשפים וקסמים שלא יוכלו לשלט בהם.

* אבל שלש הן שנקראות תפלה: (תהלים צ) תפלה למשה איש האלהים, תפלה זו שאין כמותה באיש אחר. תפלה לדוד, תפלה זו היא תפלה שאין כמותה במלך אחר. תפלה לעני, תפלה היא מאותן שלש. מי חשובה מבין? הוי אומר תפלת העני. תפלה זו קודמת לתפלת משה, וקודמת לתפלת דוד, וקודמת לכל שאר תפלות העולם מה הפעם? משום שהעני הוא שבור לב, וכתוב (שם לד) קרוב ה' לנשכרי לב וגו'. והעני עושה תמיד קטטה בקדוש-ברוך-הוא, והקדוש ברוך הוא מקשיב ושומע דבריו. כיון שמתפלל תפלתו, פותח כל חלונות הרקיעים, וכל שאר התפלות שעולה למעלה, דוחה אותן אותו עני שבור לב, שכתוב תפלה לעני כי יעטף. כי יעטף צריך לו לכתוב! מה זה כי יעטף? אלא הוא עושה עטוף לכל תפלות העולם, ולא נכנסות עד שנכנסת תפלתו. וכו'.. אמר לו רבי אלעזר, יפה אמרת, ועם כל זה (ועל זה) צריך לאדם שמתפלל תפלתו (להיות שם עני ואביון) לעשות עצמו עני, כדי שתכנס תפלתו בכלל כל העניים. שהרי כל שומרי השערים לא משאירים כף להכנס כמו שמשאירים את העניים, שהרי בלי רשות נכנסים. ואם עושה אדם עצמו ושם רצונו תמיד בעני, תפלתו עולה ונפגשת עם אותן תפלות העניים ומתחברת אתן, ועולה יחד אתן ונכנסת בכללן, ומתקבלת ברצון לפני המלך הקדוש (בהם).

* שפכל שעה ושעה הקדוש ברוך הוא נותן יסורים לישראל מעט מעט בכל פעם ופעם ובכל דור ודור, כדי שפשיכנסו ליום הדין הגדול שיחיו המתים, לא ישלט עליהם הדין.

* ועוד לא אנקד - אף על גב שאתם בני, לא אעזב את הטאיתכם, אלא אפרע מכם מעט מעט, כדי שתחיו צדיקים ליום הדין הגדול. כשבאים לדין, בא סמא"ל בכמה פתקים עליהם, והקדוש ברוך הוא מוציא פתקי היסורים שפכלו ישראל על כל חטא וחטא, ונמחו כל החטאים, ולא עשה להם ותרגות כלל. אז תשש כחו וחילו של סמא"ל ולא יכול להם, ויעבר מהעולם הוא וכל צדדיו וכל העמים. והו שכתוב ואתה אל תירא עבדי יעקב וגו', בגלל זה ויסרתיו למשפט ונקח לא אנקד.

* רבי פנחס היה הולך לראות את בתו, אשתו של רבי שמעון, שהיתה חולה, והיו הולכים אתו החברים, והוא רכב על חמורו. עד שהיה הולך בדרך, פגע בשני ערבים. אמר להם, בשדה זה התעורר קול מימי העולם I- האם פעם עלה איזה 'קול' מהשדה הזה? אמרו לו, מימי העולם (מימי בריאת העולם) אין אנו יודעים, [אבל] מימינו אנו [כן] יודעים. שהרי יום אחד היו אותם לסמים מקפחים דרכים של אנשים באותו שדה, ופגעו באותם יהודים ורצו לקפחם, ונשמע מרחוק בשדה הזה קול החמור הזה שנער פעמים, ובאה שלהבת אש באותו קול (באותו שדה) ושרף אותם, ונצלו אותם יהודים. אמר להם, ערבים, בדבר זה שאמרתם לי, תנצלו יום זה מלסמים אחרים שמחכים לכם בדרך. בכה רבי פנחס ואמר, רבון העולם התרחשות נס זה עשית בגללי, ונצלו אותם יהודים ולא ידעתי. פתח ואמר, (תהלים קלו) לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו. במה טובות עשה הקדוש ברוך הוא עם בני האדם, וכמה נסים מרחיש להם בכל יום, ולא יודע, רק הוא I- הקדוש ברוך הוא בלבדו. אדם קם בבקר ונחש בא להרגו, והאדם שם רגלו על ראשו והורגו, ולא ידע בזה האיש, פרט לקדוש-ברוך-הוא בלבדו - הוי לעשה נפלאות גדולות לבדו.

גליון 10 עמוד ב

ציטוטים מהזוהר בפרשת בלק

מתורגם

אדם הולך בדרך ולסטים מחכים להרגו, בא אחר ונתן פפר תחתיו והוא נצל, לא ידע הטוב שעשה לו הקדוש ברוך הוא והנם שהרחיש לו, רק הוא בלבדו - הוי לעשה נפלאות גדולות לבדו. לבדו עשה וידע, ואחר לא יודע.

* פתח ואמר, (מיכה ו) עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב וגו'. עמי, בפה רחמן הקדוש ברוך הוא על בניו. אף על גב שהטאו לפניו, כל דבריו באהבה אליהם כאב אל בנו. הטא הבן לאביו - מלקהו. כל עוד בשמלקהו ולא שב מדרך, נזף בו בדברים ולא מקבל. אמר אביו: איני רוצה לעשות לבני כמו שעשיתי עד היום. אם אלקנו - יחשש בראשו ואם אני יכה אותו יכאב לא הראש, הרי הפאב שלו אצלי (הכאב הזה יכאב גם לי כי אני אביו). אם אנזף בו - דמותו משתנית. מה אעשה? אלא אלך ואתחנן אלו ואמר לו דברים רבים כדי שלא יתעצב. כך בכל המינים הולך הקדוש ברוך הוא בישראל. שורה אתם הלקאה, ולא קבלו. נזף בהם, ולא קבלו. אמר הקדוש ברוך הוא: אני רוצה בבני שבגלל המלקות שהלקיתי אותם, הם חוששים בראשם. אוי, שהרי מתוך כאבם אני חושש, שכתוב (ישעיה סג) בכל צרתם לו צר. נזפתי בהם, השתנתה דמותם, שכתוב (איכה ד) חשך משחור תארם לא נברו בחוצות. אוי בשהסתכלתי בהם ולא נודעו. בעת אתחנן לפניהם תוף תחנונים. עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך. בני יחיד שלי, חביב נפשי, ראה מה עשיתי לך, השלטתי אותך על כל בני היכלי, השלטתי אותך על כל מלכי העולם. ואם עשיתי לך מעשים אחרים, ענה בי, אתה תעיד בי.

* כיון שברא אדם (הראשון), וטמא, ויצא זכאי לפניו, באו עז"א ועז"ל [מלאכי עליון], אמרו לפניו: פתחון פה יש לנו אליך, הרי בן אדם שעשית הטא לפניך [אז למה ויתרת לו]! אמר להם: אלמלא תהיו מצויים אצלם [בא נראה אתכם כשגם תהיו בעולם שלהם]... וכו'. מה עשה הקדוש ברוך הוא? הפילם מדרךם הקדושה מהשמים. וכו'... אחר שחפלים הקדוש ברוך הוא ממקומם הקדוש, טעו אחר נשות העולם והטעו את העולם. וכו'... מה עשה הקדוש ברוך הוא? ראה שהטעו את העולם, קשרם בשלשלאות ברזל בחר החשך. באיזה מקום יושבים? בעמק החר. הושיב את עז"א, וזרק חשך הפנים. משום שבאותה שעה שקשרם הקדוש ברוך הוא, התחזק והרגיו כלפי מעלה, והקדוש ברוך הוא הפילו בעמק עד צוארו, וזרק חשך בפניו. עז"ל שלא התחזק, הושיבו לפניו, והאיר לו החשך וכו'... ובני העולם שיודעים מקומם, באים אליהם ומלמדים את בני האדם בשפים ונחשים וקסמים. ואותם הרי החשך נקראים הררי קדם. מה הטעם? משום שהחשך מקדים לאור, ומשום זה הרי החשך נקראים הררי קדם. לכן ובלעם למדו מהם בשפים, והינו מה שאמר בלעם, מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם וגו'.

* ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי... הנה לו [לבלעם] לצחק ממנה, והוא השיב כמפשות דבריה לעמיתה. אז צחקו ממנו [השרים שאתו], ונהיה קל בעיניהם, וידעו שהוא שוטה. ומה אמר? כי התעללת בי לו יש חרב בידי. אמרו: שוטה זה יכול להשמיד עמים בפיו, איך לא יכול להשמיד את אתונו והוא צריך חרב?

* הן עם בלביא יקום וגו'. מי עם תקיף כמו ישראל. בשעה שמאיר הבקר, קם ומתגבר בארי לעבודת רבונו בבמה שירים, בכמה תשבחות. משתדלים בתורה כל היום, ובלילה לא ישכב וגו'. בשרוצה האדם לשכב על מטתו, מקדש את השם העליון, ממליכו למעלה ולמטה. כמה שומרי החקים מתקשרים לפניהם בשעה שפוחתים פיהם על מותם בשמע ישראל, ומבקשים רחמים לפני המלך הקדוש בכמה פסוקי רחמים.

Br0527676559@gmail.com